

Til § 44 c

Med den foreslåede bestemmelse åbnes der som noget nyt mulighed for, at advokater midlertidigt kan beskikkes som dommere enten i byretten eller i landsretten i en 3-måneders periode.

Det forudsættes, at en advokat, der meddeles midlertidig beskikkelse som dommer, deponerer sin advokatbestalling i konstitutionsperioden. Om de habilitetsmæssige spørgsmål, der kan opstå i forbindelse med, at en advokat fungerer som dommer, henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.4. og 2.3.4.

Advokater vil i konstitutionsperioden være omfattet af det foreslåede afskedigelsesværn, jf. henvisningen i § 44, stk. 4, til bestemmelserne i §§ 54 og 54 a.

Besættelsen af konstitutionsstillingerne vil skulle ske efter opslag og indstilling fra Dommerudnævnelserådet, jf. bestemmelsen i § 43 a, stk. 1, nr. 6 (lovforslagets § 1, nr. 11).

Den foreslåede regel i § 42, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, gælder også for advokater, der ansøger om en fast dommerstilling. Udnævnelse af en advokat til dommer vil derfor som altovervejende hovedregel forudsætte, at vedkommende advokat er blevet bedømt i landsretten under en konstitutionsperiode.

Såfremt en advokat med hjemmel i den nye bestemmelse i § 44 c har været beskikket i 3 måneder i landsretten, foreslås det, at der skal være mulighed for, at de 3 måneder i visse tilfælde kan tælle med i de 9 måneder, som en uddannelseskonstitution i landsretten normalt varer. Det må som hovedregel kræves, at der i givet fald er tale om samme landsret, og at der er en vis tidsmæssig sammenhæng mellem de to konstitutionsperioder. Afgørelsen af, om en korttidskonstitution kan tælle med, må træffes ud fra en konkret vurdering i det enkelte tilfælde. Vurderingen må foretages af den landsret, hvor advokaten er konstitueret med henblik på uddannelse og bedømmelse jf. bestemmelsen i § 44 b.

Korttidskonstitutionerne til advokater foreslås indført som en forsøgsordning. Der er derfor i lovforslagets § 10 indsat en bestemmelse om revision af den foreslåede regel i § 44 c.

Til § 44 d

Efter den gældende ordning meddeler justitsministeren efter fast praksis med hjemmel i den nugældende § 44, stk. 2, efterfølgende beskikkelse til fuldmægtige, der gør tjeneste i landsretten, til i enkeltsager at beklæde landsretten, når der er forfald blandt landsdommerne.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en forenklet administration af forfaldskonstitutioner i lands-

retterne. Kompetencen til at meddele og tilbagekalde disse bemyndigelser foreslås henlagt til landsretspræsidenterne.

*Til nr. 14 (retsplejelovens §§ 45 – 47)**Til § 45*

Stk. 1–3 svarer med sproglige ændringer til de nugældende bestemmelser i § 45, stk. 1-3, om rejsedommere bortset fra, at 2. punktum i stk. 1 i den nugældende bestemmelse foreslås ophævet som overflødig som følge af, at det ved den foreslåede bestemmelse i § 44, stk. 3, gøres til et alment krav for midlertidigt at kunne beklæde en dommerstilling – uanset hvem beskikkelsen meddeles af – at man har bestået juridisk embedseksamen.

Den foreslåede regel i *stk. 4* om, at den midlertidige beskikkelse tilbagekaldes af landsretspræsidenten, er en konsekvens af ophævelsen af § 51, jf. lovforslagets § 1, nr. 19. Efter § 51 træffes beslutning om ophør af en midlertidig beskikkelse af den myndighed, der har meddelt beskikkelsen.

Til § 46

Den foreslåede bestemmelse i § 46 svarer til den nugældende regel i § 46, stk. 1.

Den nugældende bestemmelse i § 46, stk. 2, foreslås ud fra samme hensyn som bestemmelsen i § 45, stk. 1, 2. pkt., ophævet, idet betingelserne for at modtage midlertidig beskikkelse som dommer nu ved bestemmelsen i § 42, stk. 3, gøres til et alment krav.

Til § 47

I den nugældende regel i § 47 er det foreskrevet, at Præsidentrådet skal give Justitsministeriet meddelelse om givne tilladelser til, at en dommer kan have fast indtægtsgivende beskæftigelse ved siden af sin hovedstilling.

Da oplysningerne om samtlige indtægtsgivende hverv, som en dommer måtte have, vil foreligge i kraft af den indberetningsordning, som foreslås indført ved § 47 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, findes det unødvendigt at opretholde ordningen om, at Præsidentrådet skal give justitsministeren meddelelse om givne tilladelser. Reglen herom er derfor udgået. Derudover er bestemmelsen i § 47 kun ændret rent sprogligt.